

Téma: Třináctá komnata

Písečné tajemství

Ahoj, já jsem Ríša. Jsem pes a povím vám příběh svého kamaráda Bédi. Béd'a je můj soused. Žije na docela velkém dvorku rodinného domu jako já. Dělí nás od sebe jenom starý rezavý plot z pletiva. Já jsem už starý pes, starší než Béd'a. Moc dobře si pamatuju, jak dovezli Béd'u jako malé štěňátko. Byl roztomilý, vypadal jako malá zrzavá kulička a všeho se bál. I slepic, které pořád kdákaly, a králíků, kteří dupali v králíkárně. Brzy jsme se s Béd'ou skamarádili a chodili si přes plot povídat. Béd'a sice nebyl čistokrevný ovčák jako já, ale zato byl velmi chytrý a uměl velice dobře skákat.

Rád vyskakoval na parapet okna, kde sedával a pozoroval lidi uvnitř. Jeho páníček pořád něco stavěl a opravoval. Nosil modré pracovní kalhoty, tak jsme mu začali říkat Modrák. Modrák měl Béd'u hodně rád a když si na dvorku dával svačinu, vždycky nechal poslední sousto pro něj. Čím byl Béd'a starší, tím byl větší lump. Dvorek, na kterém žil, považoval za svoje království, kde panoval on. Když nějaká slepice utekla, hned ji začal nahánět, žádná kočka nenašla odvahu zkrátit si cestu přes jeho území. Když se na dvoře objevilo něco, co se dalo sníst, tak to bez váhání slupl. Jednou snědl Modrákovi kožené rukavice, které tam zapomněl. Když to Modrák zjistil, moc se na Béd'u zlobil a huboval mu: „Ty jeden lumpe, to byly moje nejlepší rukavice!“ Béd'a se ho snažil obměkčit psíma očima. „No co čumíš, teď je ti to líto, co?“ řekl Modrák a dodal: „Tak aby sis to zapamatoval, že máš jíst jenom to, co máš ve své misce, měsíc nedostaneš ode mě ani sousto!“ Béd'a byl chytrý pes a vzal si ponaučení, že příště musí dělat lumpárny tajně.

Toho roku choval Modrák více než šedesát králíků. Nikdo neví, jak se to těm králíkům povedlo, ale dva utekli z králíkárně. Modrák si to nevšiml. Béd'a byl chytrý, zahnal je tajně do kouta a zakouzl. Jednoho snědl hned a druhého si zahrabal do hromady písku, která byla na dvoře. Přiběhl k plotu a povídá: „Ríšo, zejtra ti přinesu na voběd půlku králíka.“ Já na to: „Béd'o, ty seš fakt kámoš, králíka jsem nejedl ani nepamatuju.“ „Tak zejtra, du hlídat hromadu, Modrák se to nesmí nikdy dozvědět, jinak by bylo se mnou zle!“ Béd'a se tvářil, že se nic nestalo, lehl si na hromadu písku a pospával.

Na dvorek si občas chodil hrávat malý kluk. Teď se tady zase objevil a kdoví proč, dostal nápad jít si hrabat v písku. Béd'a ho po očku pozoroval, ale čím víc se kluk prohrabával k ukrytému králíkovi, tím víc Béd'a vrčel. „Snad mi nechce sníst mého králíka!“ Pomyslel si. Už to nevydržel a zakouzl se klukovi do boty.

Jak to Modrák uviděl, hned přiběhl a odtrhl Béd'u. „Ty potvoro jedna, to se nedělá!“ Naštval se, „Jako by nestačilo, žes mě sněd rukavice! Boty žrát nebudeš!“ Malý kluk byl vyděšený, Modrák se zlobil, ale hlavní bylo, že tajný úlovek zůstal ukrytý.

Druhý den ráno začal Modrák vozit další písek. Béd'a přiběhl ke mně. „Ríšo, Modrák nám zasypává voběd ještě víc!“ „Tak to si asi dnes nepochutnáme na králíkovi,“ povzdechl jsem si. „Musíme počkat, až Modrák ten písek použije, neboj, Ríšo, von pořád něco staví, uvidíš, že se brzy dočkáme.“ Když Modrák obědval, Béd'a se ještě jednou pokusil králíka vyhrabat, ale marně, deset tun písku bylo na něj moc. Nezbylo než počkat, až Modrák něco postaví, a doufat, že si nevšimne našeho králíka.

Ubíhaly dny. Modrákovi šla práce od ruky. Za týden byly tři tuny písku pryč. Za další dva týdny zmizelo dalších šest tun písku a Béd'a se mohl pustit do hrabání. Tisíc kilo písku však na něj pořád bylo moc. Modrák ho pozoroval a divil se, proč na tom písku pořád hrabe: „Béd'o, přestaň! Budu mít písek po celým dvoře!“ Béd'a hrabal dál. Další den Modrák zase stavěl. Béd'a spal. Sedím si tak u plotu a najednou mi dochází, že hromada je podezřele malá. „Béd'o, vstávej!“ Křičím, „Vyhrabe nám králíka!“ Béd'a se vzbudil a viděl, že je zle. Rychle se vrhnul k písku a začíná hrabat. Není však sám. Modrák zrovna nabírá další dávku písku do betonu a vtom se to stalo. Vyhrabal králíka. Chvilí nevěřícně stál a čučel. Pak se podíval na Béd'u a bylo mu to všechno jasné.

Béd'u by určitě stihl strašný trest, ale naštěstí uměl dobře skákat. Přeskočil plot a zůstal u mě, než Modráka přešla zlost. „Béd'o, to moc dobře nedopadlo,“ řekl jsem kamarádovi, „pojď radši na oběd ke mně, mám plnou misku granulí.“ „Díky, Ríšo, seš fakt kámoš.“

A myslíte, že se Béd'a poučil? Jak jsem říkal, byl to chytrý pes. Příště jsme všechno snědli hned.